

પશુપાલન

પ્રશ્ન : વાછરડાં-પાડીયાંનાં યોગ્ય ઉછેર માટે શું કરવું જોઈએ ?

જવાબ : વાછરડાં-પાડીયાંમાં આરોગ્ય જાળવણી સાથે યોગ્ય વૃદ્ધિ મેળવવા નીચે મુજબ કરી શકાય .

- ◆ વાછરડાં-પાડીયાંનો જન્મ હવા-ઉજાસ યુક્ત, સ્વચ્છ, પથારી ધરાવતા વિયાણ ઘર કે કોઢમાં થાય તેવી વ્યવસ્થા કરો. નવજાત વાછરડાં-પાડીયાંના નાભિ-નાળને પેટથી ૩-૪ સે.મી.ના અંતરે નવી બ્લેડ / જંતુરહીત કાતરથી કાપી, ટીકચર આયોડીનથી જંતુરહીત કરી, દોરાથી બાંધો.
- ◆ માતા (ગાય-ભેંસ)ના આઉને સાધારણ- ગરમ પાણી થી સાફ કરી વાછરડા-પાંડીયાને ખીરું / કરાટું, જન્મ બાદ વહેલામાં વહેલી તકે ઉપલબ્ધ કરાવો. જરૂર જણાય તો નવજાત બચ્ચાંને ધાવવામાં મદદરૂપ બનો.
- ◆ વાછરડાં- પાડીયાંને જન્મના ૩૦ મિનીટની અંદર પહેલીવાર કરાટું આપવું તેમજ ૪-૫ દિવસ સુધી કરાટું આપવાથી રોગ પ્રતિકારકશક્તિ વધે છે તેમજ મરણ પ્રમાણમાં ઘટાડો થાય છે.
- ◆ વાછરડાં-પાડીયાંની ૨ અઠવાડીયાની ઉંમરથી ખાણ-દાણ દુધ મિશ્રિતકરીને આપવાની શરૂઆત કરો ત્યારબાદ ધીરે-ધીરે વઘારીને ૬ માસની ઉંમરે પશુ દીઠ ૫૦૦ ગ્રામ દૈનિક અને ૬ થી ૧૨ માસ સુધી ૧ કિલો દાણ આપો.
- ◆ ત્રણ અઠવાડીયાની ઉંમરથી સારી ગુણવત્તાવાળો સુકો ચારો- સુકો રજકો / મગફળી ગોતર આપવાની શરૂઆત કરી તેનું પ્રમાણ ઉત્તરોત્તર વઘારી ખાઈ શકે તેટલું આપો. તેમજ ધીરે-ધીરે લીલો-ઘાસ ચારો પણ નીરવાનું શરૂ કરી ૬ માસે, પશુ દીઠ દૈનિક ૫ કીલો અને ૧૨ માસની ઉંમર સુધી પશુ દીઠ દૈનિક ૮-૧૦ કિલો જેટલું ઉપલબ્ધ કરાવો.

પ્રશ્ન : દુધાળ ગાયો- ભેંસોમાં દૂધ વઘારવા કેવી માવજત આપવી જોઈએ

જવાબ : દુધાળ પશુઓમાં દૂધ વઘારવા માટે માવજતનાં નીચે મુજબનાં સુચનો છે.

- ◆ દુધાળ પશુને ૨૦ થી ૨૫ કિલો લીલો મિશ્ર (કઠોળ તેમજ ધાન્ય) લીલો ચારો, ૬ થી ૮ કિલો સુકોચારો આપો. શારીરિક નિભાવ માટે ૨ કિલો દાણ તેમજ દુધ ઉત્પાદન માટે ૧ કિલો ઉત્પાદન દીઠ ૫૦૦ ગ્રામ વઘારાનું દાણ આપવું જરૂરી છે.
- ◆ ગરમી (તાપ), વરસાદ, પવન થી રક્ષણ મળે તેવું ઓછા ખર્ચ વાળું સ્વચ્છ, હવા ઉજાસ વાળું આરામદાયક રહેઠાણ/ કોઢમાં પશુ રાખો અને પશુ-દીઠ ૫૦ થી ૬૦ ચો.ફુટ જગ્યા આપો. દુધાળ પશુને દરરોજ એક વખત હાથીઓ કરવો અને ભેંસને ઉનાળામાં બપોરે એક વખત નવડાવવી.
- ◆ દોહન પૂર્વે ૦.૦૫ ટકા પોટેશિયમ પરમેંગેનેટ વાળા હુંફાળા પાણીથી આઉ ઘોવું તેમજ બે

- ◆ દોહન વચ્ચેનો ગાળો ૧૨ કલાકનો સરખો રાખી, અંગુઠા વાળ્યા વિના સંપૂર્ણ દોહન કરવું.
- ◆ સ્વચ્છ અને ગુણવત્તાવાળું દૂધ મેળવવા સ્વચ્છ નિરોગી પશુ તેમજ તેમનું રહેઠાણ પણ સ્વચ્છ હોય તે જરૂરી છે. દોહનારે નિરોગી રહી, હાથ ઘોઈને દોહન કરવું દુધ માટે વપરાતા વાસણો હુંફાળા-ગરમ પાણી અને વોશિંગ પાવડરથી ધોયેલા, સૂર્ય-પ્રકાશમાં સુકાવી ને વાપરો.
- ◆ દુધમાં ચરબીની ટકાવારી જાળવવા કે વધારવા ભેંસોનાં આહારમાં કપાસિયા, મગફળી, સોયાબીન કે નાળીયેરના ખોળનો ઉપયોગ કરી શકાય.

પ્રશ્ન : ગાયો- ભેંસોમાં નિયમિત અને વહેલું વિયાણ મેળવવા શું કરવું જોઈએ

જવાબ : ગાયો- ભેંસોમાં નિયમિત અને વહેલું વિયાણ મેળવવા નીચે મુજબ કરી શકાય .

- ◆ દુધાળ પશુ વિયાણના ૧.૫ થી ૨ માસ બાદ ગરમી/વેતરમાં આવતા થાય છે ત્યારથી ગરમીનાં લક્ષણો માટે દૈનિક બે વખત પશુનું નિરીક્ષણ કરો તેમજ સંવર્ધન કરવો. વિયાણ અને ગરમી/વેતરની તારીખોની નોંધ રાખો.
- ◆ વિયાણનાં ૫-૬ માસનાં સમય સુધીમાં તે સગર્ભા બને તથા ૧૪-૧૬ માસના અંતરે નિયમિત વિયાણ થતાં જીવનકાળ દરમ્યાન વધુમાં વધુ બચ્ચાં અને દૂધ ઉત્પાદન મેળવી શકાય.

પ્રશ્ન : વોડકી-ખડેલીઓમાં વહેલું વિયાણ મેળવવા શું કરી શકાય

જવાબ : વોડકી-ખડેલીઓમાં વહેલું વિયાણ મેળવવા નીચે મુજબ કરી શકાય .

- ◆ વોડકી-ખડેલી ૨૪-૨૭ માસ(૨-૨.૨૫ વર્ષ)ની ઉંમરે વેતરે (ગરમીમાં) આવતી થાય છે. દૈનિક સવાર સાંજ ગરમી/તાપ માટે નિરીક્ષણ કરો અને ગરમી/વેતરની તારીખોની નોંધ રાખો. અઢી-ત્રણ વર્ષની ઉંમરે, ૨૫૦ કિગ્રા શારીરિક વજને ફેળવી શકાય છે.
- ◆ ગાભણ થયા બાદ, વિયાણનાં ત્રણેક માસ અગાઉ થી તેમને રોજનું ૨ થી ૨.૫ કિલો દાણ, ૧૫ થી ૨૦ કિલો લીલો-મિશ્ર ચારો અને ખાઈ શકે તેટલો સુકો ચારો આપો.
- ◆ વિયાણનાં ૧૦-૧૫ દિવસ પૂર્વેથી દૂઝણી ગાયો-ભેંસોની સાથે રાખી હાથીયો કરી, આઉ-આંચળ પર હાથ ફેરવો.

પ્રશ્ન : વસુકેલ સગર્ભા ગાયો- ભેંસોને કેવી માવજત આપવી જોઈએ

જવાબ : વસુકેલ સગર્ભા ગાયો- ભેંસોની માવજતનાં નીચે મુજબનાં સુચનો છે.

- ◆ અગ્રવતી સગર્ભા ગાયો-ભેંસોને વિયાણનાં ૨-૩ માસ પહેલા વસુકાવો. ઓછામાં ઓછો ૩૦ કિલો લીલો-મિશ્ર ચારો (કઠોળ તેમજ ધાન્ય વર્ગ), ૧-૨કિલો ખાણ-દાણ શરીર

નિભાવ માટે તથા ૨ થી ૩ કિલો ખાણ-દાણ શરીરમાં શક્તિ સંચય, ગર્ભ અને આઉ વિકાસ માટે તથા ખાઈ શકે તેટલો સૂકો ચારોઆપવો જોઈએ.

- ◆ વસુકેલ સમય-ગાળામાં પશુને કૃમિનાશક દવા, પશુ ચિકિત્સકની સલાહ મુજબ અપાવો. અગ્રવર્તી સગર્ભા પશુને લાંબા અંતર માટે ચલાવો નહિ. તેમને દોડાવાથી કે મારવા-અતિ ઉશ્કેરવાથી તરવાઈ જવાનો ભય રહે છે.

પ્રશ્ન : પશુ સંવર્ધન-સુધારણા અને માટે ઘણખુંટ-પાડાની માવજત અંગે શું કરવું જોઈએ

જવાબ : પશુ સંવર્ધન-સુધારણા અને ઘણખુંટ-પાડાની માવજતનાં નીચે મુજબનાં સુચનો છે.

- ◆ પશુ સંવર્ધન-સુધારણામાં સાંઢ-પાડાનો ફાળો વિશેષ હોય છે. કુદરતી સંવર્ધન અથવા કૃત્રિમ બીજદા માટે સાંઢ-પાડાની પસંદગી તેની માતાના દુધ-ઉત્પાદન ધ્યાને લઈ અથવા ઉચ્ચ ગુણવત્તાવાળા સાંઢ-પાડાના ઉપયોગથી જન્મેલ વાછરડી-પાડીઓ જ્યારે પુખ્ત વયની થઈ વિયાણ થયા બાદ તેમની દુધ ઉત્પાદન ક્ષમતા તેમજ શારીરીક લક્ષણો-વૃદ્ધિના આધારે કરવી જોઈએ.
- ◆ સાંઢ-પાડાને સમતોલ દાણ મિશ્રણ ૩ કિલો, લીલો કઠોળ વર્ગનો ચારો તથા ધાન્ય વર્ગનો ચારો મિશ્ર કરી ૨૦ થી ૨૫ કિલો તેમજ ખાઈ શકે તેટલો સૂકો ચારો આપવો જોઈએ. ઘણખુંટ-પાડાને નિયમિત કસરત મળે અને દૈનિક હાથિઓ કરવાથી તેઓ વધુ કાર્યક્ષમ રહે છે.

પ્રશ્ન : ઢોર / ગાય-ભેંસને આફરો ચડયો હોય ત્યારે શું સારવાર આપવી

જવાબ : જો ગાય-ભેંસને આફરો ચડયો હોય તો સૌપ્રથમ તેમને ઘરગથ્થું ઉપાય તરીકે ૫૦૦ ગ્રામ ખાવાનું તેલ પીવડાવવું જોઈએ અને શક્ય હોય તો ૨૦-૨૫ મીલી ટર્પેન્ટાઈન તેલ ઉમેરી ૬ ઠેરને પીવડાવવાથી આફરામાં રાહત થાય છે.

પ્રશ્ન : ગાયો-ભેંસોને ક્યા - ક્યા રોગ સામે રસી મુકાવવી જોઈએ.

જવાબ : ગાયો-ભેંસોને ખરવા - મોવાસા ની રસી ઓક્ટોબર અને એપ્રિલ માસ માં મુકાવવી તથા ગળ સુંઢા અને ગાંઠીયા તાવની રસી મે માસનાં અંતમાં અથવા જૂન માસના પ્રથમ અઠવાડિયામાં મુકાવવી જોઈએ .

પ્રશ્ન : ગાય-ભેંસ ગરમીમાં આવે પછી બીજદાન ક્યારે કરાવવું તથા ઢોર બંધાઈ ગયા પછી ક્યારે ગર્ભ નિદાન કરાવવું

જવાબ : ગાય-ભેંસ ગરમીનાં લક્ષણો બતાવવાનું શરૂ કરે ત્યાર પછી ૧૦ કલાક બાદ બીજદાન કરવું હિતાવહ છે. જેથી સગર્ભા થવાની શક્યતા વધે છે. તથા ફેળવ્યા / બીજદાનની તારીખ બે થી

અઢી માસ બાદ ગર્ભ નિદાન કરાવી શકાય.

પ્રશ્ન : વિયાણ બાદ દુધાળ પશુને ક્યારે ફેળવવું તથા સગર્ભા બનેલ પશુને ક્યારે દોહવાનું બંધ કરવું જોઈએ

જવાબ : દુધાળ પશુ વિયાણના ૧.૫ થી ૨ માસ બાદ ગરમી/વેતરમાં આવતા થાય છે ત્યારથી ગરમીનાં લક્ષણો માટે દૈનિક બે વખત પશુનું નિરીક્ષણ કરો તેમજ ૩ - ૪ માસનાં આરામ બાદ સંવર્ધન કરવો. ગાભણ ઢોરને (અગ્રવતી સગર્ભા ગાયો-ભેંસોને) ૭ - ૮ માસનો ગર્ભ (વિયાણનાં ૨-૩ માસ પહેલાં) વસુકાવો. જેથી બચ્ચાનો પૂર્ણ થાય અને પછીનાં વેતરમાં દૂધ ઉત્પાદન જળવાઈ રહે.